

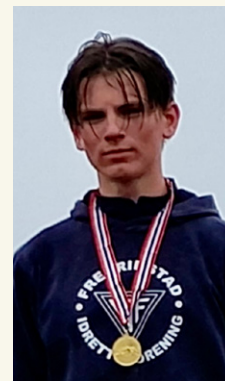
Møt kirkelederen

Side 8-9 og 14-15

Esport i Kirkens Hus

Side 10-11

**Pelle
går for
gull i
mange-
kamp**

Side 2-4

DOMKIRKEN I SENTRUM

NR 1 - VINTER OG VÅR 2026

GJENBRUK: – Vi hentet fram jernskjellettet fra pilhytta i Bibliotekparken da vi i høst planla å bygge hytte rundt dette treet ved Domkirken, forklarer grøntforvalter Magdalena Chlosta.

Slik så pilhytta ut i Bibliotekparken, inntil treet råtnet og måtte kappes ned.

Magdalena pynter byen

I ni år har grøntforvalter Magdalena Chlosta vært drivkraften når byen skal pyntes. – Det er lagarbeid, understreker hun. Prosjektene i Domkirkeparksen er bare en liten del. Magdalena skal snart bytte arbeidssted til Drammen.

Side 12-13

Før jul fikk konstruksjonen nytt liv ved kirken, med pil-matter fra Felleskjøpet.

PELLE VANT TO NM-MEDALJER HELGEN HAN BLE KONFIRMERT

Tekst og foto: Erling Omvik

Pelle Ihlebæk Haugarvoll: – Jeg er villig til å satse hardt for å se hvor langt jeg kan nå.

Konfirmantgudstjenesten i september er over. Midt i flokken blant de unge hovedpersonene står Pelle i hvit kappe og med en rose i hånden. Like før midnatt på lørdagskvelden hadde han kommet seg hjem, etter friidretts-suksess i Trøndelag.

MED MEDALJER I BAGASJEN

Fire måneder senere har Menighetsbladet avtalt intervju. Vi møter Pelle Ihlebæk Haugarvoll rett etter at skoledagen på Cicignon er over. Den hardt satsende 15-åringen har noe tid før han skal videre på friidrettsstevne i Østfoldhallen.

SEKS TRENINGSDAGER I UKA

Pelle satser på mangekamp. Her dreier det seg mye om allsidighet, med løping (sprint, hekk og mellomdistanse), høyde, lengde, stavsprang, kule, diskos og spyd.

Det er treninger seks ganger i uka. Hvis ikke trener Pål Erik Jensen i Fredrikstad IF (FIF) hadde beordret sine utøvere om at det også er viktig med hvile en dag i uka, kunne nok Pelle dratt på med enda flere økter.

TILBAKE TIL PELLER KONFIRMASJONSHELG:

Fredag og lørdag deltok han i Ungdomsmesterskapet (NM) i individuelle øvelser i Stjørdal. Her gikk det svært godt i to av hans favorittøvelser. Fredag ble det sølv i stavsprang med 3,50 meter. Lørdag ettermiddag var Pelle aller best på 100 meter hekk med tiden 14.36. Gull!

– Rett etter premieutdelingen bar det til hotellet og pakking, så til Værnes flyplass og videre til Fredrikstad. Både glad og sliten fikk jeg meg noen timers søvn, forteller Pelle. På søndagen var det festivitas i kirken – med etterfølgende selskap og gavedryss.

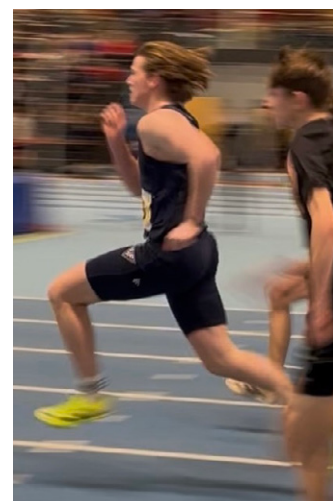
Tre jevngamle kamerater og konkurrenter i mangekamp i Østfoldhallen, sammen med sin trener. Fra venstre Andreas Varem Lindberg, Pelle Ihlebæk Haugarvoll, Pål Erik Jensen og Syver Buskoven

– Gratulerer med alt du får til, skriver mamma Hanna Maria Ihlebæk på sin Facebook-profil.

Pelle konsentrerer seg i stille høyde.

Pelle sikrer seg overtaket i spurten.

OL ER DRØMMEN, MEN...

– Hvorfor friidrett?

– Inspirasjonen kom fra mor Hanna, som hadde konkurrert både i sprint og i lengde (hun er fortsatt lengdetrener i FIF). Det gikk ganske dårlig i starten, men jeg trivdes godt i miljøet og kjente mestring etter hvert, sier Lahelle-gutten.

Norske tikjempere i verdenstoppen, Markus Roth og Sander Skotheim er i øyeblikket til stor inspirasjon for en stadig voksende mangekamp-gruppe i FIF. Pelle har to inspirerende og jevngamle treningskamerater i Syver Buskoven og Andreas Varem Lindberg.

– Jeg er villig til å satse hardt videre for å se hvor langt jeg kan nå. Til foreldrene mine har jeg sagt at de bør bestille billetter til sommer-OL i Australia i 2032, smiler han.

Pelle legger til at å delta i et OL er selve drømmen. – Om jeg ikke lykkes, så er også det greit. Mestringsfølelsen, kameratskapet og det å stadig presse nye grenser gir nok overskudd og glede til å satse knallhardt videre.

GODE OPPLEVELSER MED MORFAR

– Hvordan opplevde du å bli konfirmert i Domkirken?

– Jeg hadde en fin tid som konfirmant. Blant annet var det en hyggelig konfirmantleir.

– Din morfar Guttorm Ihlebæk var kantor i Domkirken i mange år. Hvordan husker du ham?

– Han har betydd svært mye. Vi hadde mange gode opplevelser sammen. Morfar var morsom og fikk alltid fram mye latter rundt seg. Jeg tok pianotimer hos ham, og takket være ham har jeg i dag et forhold til kirkemusikk og orgel. Morfars entusiasme for Bach har også smittet over på meg. Dessuten synger jo mamma mye Bach i domkoret, som morfar startet.

Pelle forteller at han spiller tre instrumenter, gitar, trommer og piano. På søndagene – når det er treningsfri – samles fire kamerater som håper å etablere et band. Stilen er rock, indie og punk. De låner et øvingslokale som pappa og trommeslager Geir har etablert.

MEDALJER, STIPEND OG STYREVERV

Men utvilsomt er friidretts-ambisjonene viktigst for Pelle. I 2025 har det skjedd mye. Han ble bl.a. tildelt et idrettsstipend på 5.000 kroner fra Seniorlauget i FIF.

Lauget beskriver Pelle som en fremadstormende utøver med hjerte for friidretten og klubben. Det heter videre:

– De siste to årene har innsatsen virkelig båret frukter, og i 2025 vant han i alt seks medaljer i ulike Ungdomsmesterskap (NM). Det ble gull i 60 m hekk innendørs, sølv i mangekamp innendørs, bronse i stav innendørs, gull i mangekamp uten-dørs, gull 100 m hekk utendørs og sølv stav utendørs, melder Seniorlauget som roser Pelle for treningsvilje og bidrag til god stemning i sin gruppe. Det vises også til at tenåringen er valgt inn i FIF-styret, som ungdomsrepresentant.

Pelle kommenterer det siste slik:

– Det er interessant og nyttig å lære om hva som kreves for å drifte en klubb. Jeg har sagt ja til gjenvalg. Så langt har det ikke meldt seg motkandidater til vervet!

STOR TRENINGSGRUPPE

Vi spør mangekamp-trener Pål Erik Jensen om utsiktene for de unge FIF-utøverne som han har i sin gruppe:

– Det viktigste nå er å skape godt miljø og god treningskultur. Vårt mål er at de unge holder på så lenge som mulig. I øyeblikket er det nærmere 30 treningsvillige ungdommer tidlig i tenårene. På dette alderstrinnet er det helt umulig å si hvilke utøvere som kommer til å nå eliten.

Det snakkes ofte om talent. Jeg liker bedre å snakke om treningstalent, å ha sterk vilje og å trene smart. Utøverne føler nå på kroppen at det virkelig koster å ta nye steg fra et habilt nivå, sier Pål Erik Jensen, FIF-trener siden 2017 og tidligere mangekjemper.

Pelles rekorder:

Høyde: 1.64 meter

800 meter: 2.25 minutter

60 meter: 7.90 sekunder

100 m hekk: 14.36

Lengde: 5.60 meter

Stav: 3.60 meter

Kule (4 kg): 12,64 meter

Diskos: 42,50 meter

Spyd: 31.46 meter

Dans er ikke så ofte på programmet i Domkirken, men onsdag 1. april i påske-ukene får vi besøk av Sigmund Hegstad. Han fremfører en forestilling som kroppsliggjør pasjonsfortellingen. Gjennom dans og musikk følger vi fortellingen fra Getsemane til korset. Pasjonsfortellingen rommer dype følelser der ord lett blir fattige. Gjennom dansen og musikken dykker vi inn i disse på en reise gjennom lidelse, tvil og indre kamp, men også håp og undring.

KONSERTER I DOMKIRKEN

LØRDAG 22.02 KL 18.00:

Fire mesterkomponister med verk skrevet i C. Aslak Pedersen på klaver

LØRDAG 07.03 KL 13.00: Lunsj-konsert med Musikkforeningen Viken

SØNDAG 08.03. KL 18.00:

Borg vokal inviterer til konsert på kvinnedagen, musikk av Agathe Backer Grøndahl, Clara Schumann, Fanny Mendelssohn Hensel, Karin Rehnquist og Anniken Paulsen.

SØNDAG 15.03. KL 19.00: «Rock Legends & Grand Piano», legendarisk rockemusikk møter elegansen og kraften i et konsertflygel. Solist: Alisa Sapega.

TIRSDAG 17.03 KL 19.00:

”Mellom himmel og avgrunn” – En reise i Franz Schuberts musikkalske landskap. Klaverkonsert med Rune Alver.

SØNDAG 22.03 KL 18.00:

«Vårjevndøgn» med Borg domkor. Steve Dobrogosz: Messe for kor,

strykere og klaver, og ”Vær hilset”

– sanger av Petter Dass med melodier av Ola Bremnes.

ONSDAG 25.03 KL 18.00: Påskens ni lesninger og sanger med Domkirkens jentekor

FREDAG 27.03 KL 11.30:

Lunsjkonsert Endelig FreDan. Dan Rene Dahl, orgel. Også 24. april og 29. mai.

MANDAG 30. MARS og tirsdag

31. mars kl 12.00: «Bach i sentrum». To lunsjkonsserter hvor Guttorm Guleng fortsetter sin serie med alle orgelverk av J. S. Bach.

ONSDAG 1. APRIL KL 19.00:

En dansepassjon – fra Getsemane til korset med dans og musikk, en forestilling av Sigmund Hegstad. Orgel/klaver: Åslaug Hegstad Lervåg. Fiolin: Iselin Skretting.

Følg med på kirken.no/fredrikstad-domkirke («Hva skjer») eller skjerikirken.no for oppdatert informasjon, med program og opplysninger om billettsalg.

NY GIV FOR GIVERTJENESTEN

Tekst: Anders Tangen, nestleder i Domkirken menighetsråd

I LØPET AV 2026 vil vi styrke givertjenesten

Vi har allerede 25 trofaste givere som er med på å sikre korleder i jentekoret og noe av lønnen til våre unge medarbeidere i domkirken, og kirkeguider ved Åpen kirke og som er klokkere i gudstjenestene.

Budsjettmålet for givertjenesten i 2025 var 100.000 kroner, og vi endte på 65.000 fra de faste giverne (da er enkeltgaver og ofringer i kirken ikke regnet med).

Vi vil styrke givertjenesten, med blant annet:

- Konkrete givermål knyttet på våre strategiske mål for menigheten
- Gjøre det enklere å bli fast giver
- Rekruttering av givere gjennom kampanjer på sosiale medier, nyhetsbrev, o.l.
- Oppdatere våre nettsider med givertjeneste
- Rådslag/idemyldring hvordan skaffe sponsorer og rekruttering av faste givere
- Giverfest for faste givere

Vil du støtte jentekoret og ungt medarbeiderskap i kirken?

Benytt denne QR koden og register deg som giver i dag!

Du kan også selv sette opp et månedlig trekk i nettbanken, til Domkirkens gavekonto 1503.73.90795.

Bokmiljø - Torp

-en annerledes bokhandel

Sulfatveien 4, Torp

tlf 69 15 14 69

torp@bokmiljo.no

Velkommen til handel med mening!

Råbekksvingen 2, 1617 Fredrikstad
Tlf. 40 00 23 09

Terje Fladeby

Jarle Olsen

Cathrine G. Jakobsen

Ulf Jakobsen

Malin Hurrød Edvardsen

Mads E. Johansen

Bjørnar Pettersen

Lokalt begravelsesbyrå med mannskap og kontor i Fredrikstad

Kontortid i Veumveien 08:00-15:30, Vakttelefon 24T, Tlf. 69 31 30 62.

Veumveien 51,
1613 Fredrikstad | Tlf. 69 31 30 62
fredrikstadbeg.no

Roald Amundsensvei 61a,
1654 Sellebakk, etter avtale.
Tlf. 69 34 53 35

PÅ TIDE MED NY OPPUSSING

Tekst: Tor-Jørgen Andersen

Hva engasjerer medlemmene i menighetsrådet?

13. OKTOBER 1880 var en merkedag i Fredrikstad. Da fikk befolkningen i Forstaden (dagens Vest-siden) kirken de hadde ønsket seg i tiår. Vestre Fredrikstad kirke var en stor kirke, med sitteplasser til

1200–1400 personer. I følge avisen

Fredriksstad Tilskuer var det 2500 (!)

personer i kirken under vigslingen. Det var et enkelt utsmykket rom de var samlet i, sammenlignet med i dag. Kirken hadde blitt dyr, og derfor sparte man på utsmykningen.

Blant annet var altertavlen en ramme rundt et mørkt klede med et kors. Det var ingen glassmalerier og midtvinduet bak altertavlen var murt igjen. I 1897 fikk kirken et maleri av Wilhelm Peters som gave. Dette henger på galleriet til venstre for koret.

Emmanuel Vigelands glassmalerier i koret ble gitt som gave i 1917. Da ble også midtvinduet åpnet. Grunnforholdene til kirken var dårlige, og etter andre verdenskrig måtte man sikre fundamentene slik at kirkebygget ikke skulle kollapse. I 1948, under en visitas, uttalte biskop Berggrav at kirken var å sammenligne med en jernbanestasjon fra 1880-årene og anbefalte restaurering.

Kommunen ga oppdraget til arkitekt Arnstein Arneberg. Han ønsket å bevare den nygotiske arkitekturen, men syntes interiøret var noe kaldt og upersonlig. Kirken fikk ny altertavle med Axel Revolds maleri av Jesu oppstandelse. Døpefont og prekestol ble malt i fargene vi kjenner i dag.

Kirken ble gjenåpnet 19. desember 1954. Vestsiden kirke ble domkirke i 1969, da Borg bispedømme ble etablert. Etter mange års bruk er det stort behov for å restaurere kirkerommet. Blant annet flasser det maling av på veggene over store flater. Domprost Hege Fagermoen fikk denne

Kirkens interiør før 1897, uten altermaleri.
Foto: Fredrikstad Museum

kommentaren: «Det er en vakker kirke, men med psoriasis innvendig.»

Vårt flotte orgel trenger også oppgradering.

I 2030 skal det feires to store jubileer i Domkirken: 1000-årsjubileet for slaget ved Stiklestad, og ikke minst kirkens eget 150-årsjubileum.

I menighetsrådets strategiplan har vi vedtatt at tiden er inne for en ny oppussing, dog ikke så drastisk som på 1950-tallet. Altertavlen, prekestolen, døpefonten og fargene er det ingen planer om å bytte ut.

Restaureringen må selvfølgelig skje i tett samarbeid med Fredrikstad kirkelige fellesråd og kommunen, og vi håper det kan søkes om midler fra Kirkebevaringsfondet.

Ambisjonen er at restaureringsarbeidet er fullført til de nevnte kirkejubileene i 2030.

Går det som vi håper og tror, ville det være storslagent å invitere til festgudstjeneste søndag 13. oktober 2030 – nøyaktig 150 år siden innvielsen – i et kirkerom som du kjenner igjen, men som forhåpentlig skinner litt mer enn det har gjort de siste årene. I en kirke som fortsatt skal være en del av byens puls.

Tor-Jørgen Andersen er medlem i menighetsrådet

RINGEN ER SLUTTET

Tekst: Anne Berit Brandval

– **MIN SANGKARRIERE** startet i Glemmen kirke. Det er jeg stolt av. Nesten alle jentene i første klasse på Trosvik begynte i Minores. En hard kjerne fortsatte i barnekor og ungdomskantori.

Det sier Eva Iselinn Erichsen som nå er sangpedagog ved Hovland-akademiet i Glemmen. Før jul hadde hun og elevene en nydelig konsert. Så inviterte Eva Iselinn til egen julekonsert i Glemmen, som trakk full kirke. Mange har også hørt henne synge i begravelser og bisettelser.

Lille Eva Iselinn trivdes i med at det «skjedde noe». – Jeg ville gjerne bevege meg til musikken. Bibelspillene var derfor helt perfekt. Jeg ble tildelt rollen som «fattig pike» i «Den rike mann og Lasarus». Vibeke Sæther var instruktør, og det hele ble sendt på NRK. Det var stort. Da fikk jeg en drøm om å spille skuespill – som delvis er blitt oppfylt i voksen alder.

Eva Iselinn hadde også en dragning mot andre sjangre. Hun begynte i Ten-sing, og der fikk hun utfolde seg i soul og rock, og som soloartist. Ingen tvil: Det ble musikklinja på videregående. Her åpnet det seg en ny verden

Etter videregående ble det en årsenhet i musikk på Høgskolen i Vestfold, før hun startet på Barratt-Due musikkinstitut og ble musikkpedagog.

Først jobbet hun med musikk i barnehager, sanglærer i skole og i kulturskole. – Etter hvert fristet frilans-tilværelsen, og fra 2007 satset jeg på egen hånd.

– Samtidig tok jeg ett år i ensemble-ledelse på Musikkhøgskolen (kordireksjon) og ett år i administrasjon og ledelse samme sted. Det kunne være godt å ha, hvis jeg en gang vil søke på en kulturskolejobb, sier hun.

I 2010 flyttet Eva Iselinn tilbake fra Oslo til Fredrikstad.

– Det ble som å starte på nytt, en tid med lite klassisk musikk. Derimot mye kordireksjon! På det meste dirigerte jeg fem forskjellige kor. Jeg sang i så ulike sjangre som soul, rock, disko, storband og heavy metal.

Under koronaen skjedde det lite for de fleste i mitt yrke. En time-out, der jeg fikk nullstille meg og være kreativ. For første gang begynte jeg å skrive musikk på ordentlig.

Eva Iselinn Erichsen. Her fotografert under adventskonserten i Glemmen. (Foto: Ola Jacob Amundsen).

Sommeren 2025 var Trond Gilberg på utkikk etter en musikkpedagog i kirken. Jeg var skeptisk. Frilans-tilværelsen har gjort meg allergisk mot timeplaner. Men han solgte inn konseptet med Hovland-akademiet, og ble jeg ble overbevist.

– Nå underviser jeg åtte jenter hver tirsdag, som ønsker å utvikle stemmene sine. De er alle medlem i korene i Glemmen – noe som er en gavepakke for meg som pedagog. Alle synger jo helt rent! Min oppgave blir å utvikle stemmene fra korstemmer til solister. Alle er forskjellige, alle er unike. Jeg har masse ideer!

– Samarbeidet med Trond (kantor) og Randi Clausen Aarflot er også veldig inspirerende. Det gjør at jeg ikke står alene, men har et kollegafellesskap og noen å spille ball med.

Ringen er i grunnen sluttet. Tiden i korene som barn ga meg trygghet. Jeg følte meg sett og ivaretatt. Denne følelsen har jeg fortsatt hver gang jeg kommer inn i Glemmen kirke. Det vil jeg også gjerne gi videre til de jeg underviser. Her er det ikke spørsmål om du er kristen eller ikke. Her blir man sett og ivaretatt.

I fjor startet Eva Iselinn og samboer Geir opp Pubkoret på Båthusteatret – en umiddelbar suksess med hele 650 sangglade fredrikstadfolk. En magisk opplevelse. Det har vært flere samlinger etterpå. Neste gang blir 27. mars. Bare å glede seg!

STRAM KIRKE-ØKONOMI

— Tekst og foto: Ola Jacob Amundsen

IFJØR BLE TILSKUDDET til Fredrikstad kirkelige fellesråd kuttet med først fire millioner kroner, så senere på sommeren reduserte bystyret dette til to millioner kroner. Det fikk tøffe konsekvenser.

Kuttet på to millioner er opprettholdt i 2026, og prosessene fortsetter. Målet er innen 2027 å komme «ned» på et driftsnivå hvor det ikke lenger er nødvendig å tære på Fellesrådets sparepenger.

Oppgaven var – og er fortsatt stor. Det dreier seg ikke om «bare» to millioner. Etterslep fra tidligere år og stadig økte kostnader, viste at utfordringsbildet man sto overfor ved inngangen til fjoråret egentlig var nærmere seks millioner, sier kirkeverge Ole-Henrik Holøs Pettersen.

MANGE GREP MÅ TAS

- Hva har dere fått til av innsparingstiltak?

- Vi gjorde en del grep i fjor. Vi har hatt en veldig streng tilsettings- og vakansestyling. Flere stillinger med naturlig avgang ble ikke erstattet. Dessuten er det mye strengere vikarbruk. Dette reduserer personalkostnadene.

Festeavgiften på graver ble økt og har bidratt positivt på inntektssiden. Vi fikk biskopens ja til å ha en midlertidig og redusert gudstjenesteforordning, med færre gudstjenester. Vi har ellers vært flinke

til å spare mest mulig på strøm og fyring. Det er en kjempestor utgiftspost. Siste år har utgiftene variert mellom tre og fem millioner kroner. Fra 2026 har bystyret vedtatt å innføre kremasjonsavgift i Fredrikstad. Det bidrar til å løse en del budsjett-utfordringer neste år.

– Alle ansatte her har bidratt godt og positivt i arbeidet med innsparinger i hele 2025, sier kirkevergen.

FELLESGUDSTJENESTER ENGASJERER

- Vi fryktet at fellesgudstjenester skulle påvirke kirkebesøket negativt. Det motsatte har faktisk skjedd. Folk har samlet seg rundt fellesgudstjenestene, og oppslutningen øker for andre året på rad etter covid-pandemien. Flott å se, sier domprost Hege Fagermoen.

Hun fortsetter: - Prester, ansatte og frivillige opererer nå på tvers av byen. Det har bidratt til gode fellesskapsopplevelser både hos kirkebesøkende og ansatte. Jeg tror at folk føler at de likevel får levert de tjenestene de etterspør på samme nivå som før. Det er også en sterkere dugnadsånd blant våre ansatte. Man opplever seg som en del av en løsning i stedet for å stå alene med utfordringer. Vi får en felles forståelse – og et mer positivt syn på hva vi ønsker å være og bety som kirke.

Det handler også på de satsningsområdene som

Fellesrådet går inn for, som satsning på ungdom og unge voksne. Der kan vi bruke de ressursene mer samlet mot ungdom ved å jobbe på tvers, og sammen være mer kreative. Vi ønsker jo å tydeliggjøre Domkirken som byens storstue også på dette området. Kanskje det kunne være en «Unge Voksne-kirke» fordi vi vet at denne aldersgruppen ikke er så bundet av sitt lokalsted. De går på forskjellige skoler, og vi har studentmiljøet på høyskolen – her samler vi ressurser og håper å få opp flere gode tilbud fremover, fortsetter hun.

- Vi fryktet at innføringen av fellesgudstjenester skulle påvirke kirkebesøket negativt, men det motsatte har faktisk skjedd, sier domprost Hege Fagermoen og kirkeverge Ole-Henrik Holøs Pettersen.

Tre gravkapeller holdes nå stengt. Det er kapellene i Rolvsøy (fra venstre), Kråkerøy og Onsøy.

MÅ SNU PÅ TING PÅ KORT TID

Holøs Pettersen legger til at å snu på ting på veldig kort tid er en utfordring i enhver organisasjon.

- Det har vært en bevisst tilnærming fra min side å både være transparent, samt å holde hele organisasjonen orientert om faktum. Sentralt i omstillingsarbeid er at også medarbeiderne kjenner til totalbildet – hvor er vi nå, hva har vi, hva er rammebetingelsene, hva er prioriteringene som ligger i strategier og føringer fra kirkerådet, fra Fellesrådet, og menighetsrådene, og hvordan skal vi håndtere det, sier han.

ET STYKKE IGJEN TIL «NORMALEN»

– Fra fellesrådet har vi fått vedtatt et budsjett som går i balanse, og som vi nå skal styre etter. Det er imidlertid fortsatt slik at vi gjør bruk av fellesrådets oppsparte midler i driften også i 2026. Vi har nok ikke en helt friskmeldt driftsøkonomi i året vi nå er inne i, men vi er et langt stykke på vei mot målet om å drifte uten bruk av oppsparte midler i 2027, sier Holøs Pettersen.

Det som også bidrar positivt, er økninger i inntektssiden. Bystyret vedtok å øke festeavgiften i andre halvår i fjor, noe som får helårsvirkning i år. Etter 20 års fri grav, betaler man for leie av graven dersom man ønsker å fortsette etter de gratisårene man har krav på. Leien er økt fra 385 kroner til 500 kroner årlig. Det er et stort volum, som bidrar samlet med betydelig inntekter. Det andre er kremasjonsavgift som bystyret har vedtatt innført i år. Den modellen vi har hatt har ikke vært økonomisk bærekraftig. Antallet kremasjoner øker betydelig, og siden det er fellesrådet som kjøper denne tjenesten av Sarpsborg krematorium, har kostnader på dette området økt betydelig de siste årene.

FÆRRE KAPELL

- Flere kapell er blitt stengt?

- For vinteren og våren 2026 har Fellesrådet vedtatt å stenge kapellene i Onsøy, Kråkerøy og Rolvsøy.

Fredrikstad er et geografisk kompakt område. Ved de tre berørte kapellstedene kan seremoniene trekkes inn i kirkebyggene som ligger like ved. Tiltaket slår positivt ut, blant annet på fyrings- og strømkostnadene, spesielt i vinterhalvåret, samt reduserer behovet for øvrige driftskostnader og vedlikehold.

Hele fellesrådsområdet må bli flinkere til å utnytte de ressursene vi har på tvers av menighetsstaber og gravplassforvaltningen. Vi har flere prosesser gående hvor vi jobber med å endre litt på prioriteringen av oppgavene våre, sier Holøs Pettersen.

MÅ BRUKE DE RESSURSENE VI HAR

Så har man bedt biskop og fellesråd om å fortsette en gudstjenesteordning med et lavere antall gudstjenester.

- Hva sier dere til det? Spørsmålet går til Hege Fagermoen.

- Det har vært en grundig prosess hvor alle menighetsrådene har hatt sine forslag til antall gudstjenester, hvor det brukes egne ressurser fremfor vikarer over Fellesrådets budsjett. Jeg har utarbeidet et forslag som er blitt presentert for Fellesrådet, og sendt til biskopen. Det er biskopen som fastsetter forordningen.

Gjennom fellesgudstjenestene møter vi hverandres gudstjenestekulturer og aktører. Det gjør at man sammen opplever større bredde på måten man feirer gudstjenesten på og får flere engasjert. Fellesgudstjenesten mellom Domkirken, Kråkerøy og Rolvsøy i fjor høst hadde et flott barneopplegg. Det er Kråkerøy spesielt gode på. Domkirken selv mangler ressurser, det er jo ikke så mange unge som bor i sentrum. Her kunne man trekke til seg unge fra hele kommunen fordi vi hadde gudstjeneste med mer trykk på opplevelser for barn. Eller f.eks. å arrangere noe felles med korene i Glemmen på en fellesgudstjeneste.

STOR SUKSESS FOR ESSPORT-SENTERET I KIRKENS HUS

Tekst og foto: Ola Jacob Amundsen

I fjor våres åpnet Esport-senteret i lokaler i Kirkens hus i Fredrikstad. Det dreier seg om gaming med en sosial ramme for unge. Med et spennende miljø og en stor utstyrspark frister tilbudet.

VED NYTTÅR HADDE over tusen ungdommer vært innom. I tillegg har gaming i ferier samlet et stort antall på bibliotek og skoler.

– Esport er tilgjengelig for alle unge uansett hvor de bor og hva slags økonomi familien har. Vi er en fritidsklubb hvor barn og unge kan komme til oss og få lov å spille på nymotens PC-er, som ikke alle har råd til å kjøpe. Her er alt er gratis, sier Hans Petter Hansen. Han er daglig leder i Esport4alle – som står bak senteret i Fredrikstad.

Men hva er egentlig gaming? I korthet dreier det seg om dataspill. En person som spiller dataspill kalles gjerne en gamer. Det finnes mange ulike typer spill. Her er noen av dem: Action, rollespill, strategi, eventyr, simulering, sport og bilspill.

KIRKEN SKAFFET LOKALER

Det lokale gamer-miljøet så for seg noe stort innen bredden for Esport. Det tok skikkelig fart da man i fjor samlet klubber rundt om i Fredrikstad, og etablerte E4A (Esport for alle) og åpnet Esport-senteret i Fredrikstad.

– Men vi sto uten passende lokaler for en fritidsklubb. Så kom Kirken inn og var behjelpelig med å skaffe lokaler - i Kirkens hus i Nyaardsgaten. Uten Kirken hadde vi neppe greid å realisere planene. Vi fikk et tilskudd på 400.000 fra Sparebankstiftelsen DNB og 50.000 fra kommunen, samt bidrag fra flere andre sponsorer. Da gikk vi i gang, sier Hansen.

På senteret er det ni PC-er, seks playstationes, en bilsimulator, mange Nintendoswitsher, hvorav noen er koblet til TV-skjermer. Et verksted begynner å komme i stand hvor man kan lære seg å skru på egne

PC-er, et programmeringsverksted slik at de kan sitte og programmere ting på lap-topper. Det er også et streamingrom for sosiale medier, hvor man kan lage podkaster, streame fra spill m.m.

«FREMME INKLUDERING»

– Hva er målet med virksomheten?

– Gaming er egentlig en organisert konkurranseform. Da Esport startet i Norge, begynte man på elitenivå. Uansett hvilken aktivitet man holder på med, må man ha en bredde for å kunne rekruttere og komme videre. Eliteklubbene hadde derfor problemer med å skaffe norske spillere til større konkurranser. Det måtte en endring til, sier Hansen.

– Hos Esport4Alle fremmer vi inkludering og tilgang til esport også for personer med varierte funksjonsnedsettelse. Vårt mål er

å bryte ned barrierer og skape et inkluderende miljø hvor alle, uavhengig av fysiske eller kognitive utfordringer, kan delta i gaming og esportsaktiviteter på lik linje med andre. Vi tilbyr en plattform der mangfold og individuell tilpasning er i sentrum. Gaming kan fungere som en bro til fellesskap, fortsetter Hansen.

MEDIEPARKEN UNG

Fra gaming-bordet tas det også steg videre gjennom kompetanseheving, kreativitet og utvikling. Her står Medieparken Ung sentralt.

– Det er et trygt og inkluderende fellesskap for unge mennesker som ønsker en ny retning i livet. Her møter du mennesker som ser deg, lytter til deg og gir deg mulighet til å bygge kompetanse, mestring og motivasjon gjennom kreativt arbeid med media og digitale

Daglig leder Hans Petter Hansen sammen med Ibrahim, som synes senteret er svært spennende.

Wilhelm Hansen og Jamie Novak er blitt gode venner på Esport-senteret - og er veldig fornøyd med at det er slikt tilbud til unge.

verktøy. Hos oss handler det ikke om karakterer, tester eller prestasjonspress. Det handler om å finne tilbake til motivasjon, struktur og troen på seg selv.

– Hva er virkeområdene?

– I Medieparken Ung får man utforske innholdsproduksjon og sosiale medier, har film, foto og redigering, gaming og kreativ teknologi, podkast og historiefortelling samt vekt på samarbeid, kommunikasjon og prosjektarbeid.

Gjennom praktiske aktiviteter får deltakerne nye erfaringer, arbeidsvaner og ferdigheter som kan gjøre det enklere å ta steget videre mot utdanning, kurs eller jobb. Vi samarbeider med næringsliv, veiledere og fagfolk for å gi deltakerne muligheter, nettverk og praksisnær kompetanse.

Dette er et tilbud for dem som har sluttet på skolen eller trenger en pause, står utenfor arbeidslivet, trenger et miljø som gir støtte og struktur eller ønsker å finne ut hva de mestrer og hva som motiverer de.

FRA GUTTE- OG JENTEROM TIL FELLESSKAP

- Nå kan man gå ut fra gutte- eller jenterommet og treffe personlig de digitale vennene, etablere nye

kontakter og være med i fellesskaper. Man treffer trygge, voksne rollemodeller. En gruppe vi særlig jobber mot, er de som dropper ut av aktiviteter innen f.eks. idrett. Plutselig har man ikke noe å drive med, og det er lett å slenge rundt med andre i samme situasjon. Så viser det seg at en god kompis faktisk ikke er så god lenger, og man kan lett havne i negative miljøer. Det er dette vakuumet vi skal være med på å fylle, avslutter han.

Bertel Steen

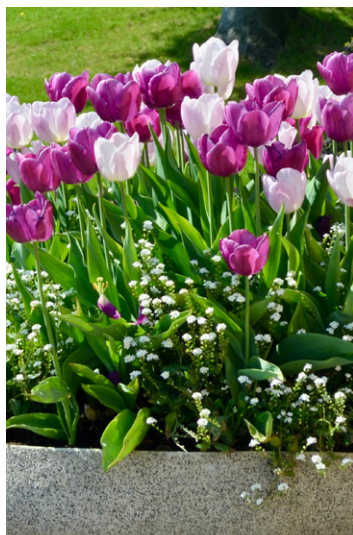
Fredrikstad

RÅBEKKEN

Dikeveien 1 – Telefon 69 36 39 00

Kreativ lyssetting på Stortorvet ved juletider.

Tulipaner i sommervær.

Julekuler og julelys på Stortorvet.

En gedigen blomsterbukett preget Bjølstad-jordet til Fredrikstads 450 års

«PARK OG FRILUFT» FARGEL

Tekst: Erling Omvik / Foto: Fredrikstad kommune

– Det er et lagarbeid. Jeg vil virkelig understreke at vi er kreative sammen, sier kommunens grøntforvalter Magdalena Chlosta (45).

EN GRÅ VINTERDAG besøker vi avdelingen til Park- og friluft i Tomteveien i Rolvsøy. På skjermen i møterommet viser Magdalena oss en serie bilde-eksempler på fargerik oppfinnsomhet. Hun snakker begeistret om store og små prosjekter, ikke minst om utsmykningene til påske, høst og jul. Grøntforvalteren og hennes gjeng – fem i administrasjonen og 16 fagarbeidere i driftsavdelingen – har gjort oss alle gladere i Fredrikstad sentrum.

Magdalena kom til Norge for 19 år siden, med plantevitenskap som utdannelse fra universitetet i Krakow. I ni år har hun pendlet fra idylliske Hvitsten i Akershus og satt sitt preg våre omgivelser.

Park- og friluft har et bredt spekter av ansvarsoppgaver, som friområder, turstier, sentrumsparker, 65 lekeplasser, gressklipping og beskjæring av trær. Men det mest synlige er utvilsomt sesongutsmykningene i byrommet. Hun legger heller ikke skjul på at det er flott med alle positive tilbakemeldinger.

– Tenk at jeg får betalt for å gjøre noe så hyggelig, smiler hun. Magdalena forklarer villig om ideer om hvordan installasjonene skapes, og hun snakker seg varm om at det er verdifull folkehelse i gode uteområder.

Detaljene må vi la ligge for å få plass til bilder i reportasjen.

Noen stikkord: – Jeg er ganske praktisk anlagt, noe som gjør det lettere å få folk med på ideene. Vi må satse i store formater i byrommet. Materialer må være robuste og planter hardføre. Det er heldigvis

Bjølstadjordet: En 130 meter lang pile-tre-tunnel, bygget av 4.500 planter, her i vinterskrud.

jubileum i 2017. Ni meter lang og seks meter bred.

Piletrehytta – et populært innslag i Domkirkeparken. Foto: Erling Omvik

– Alltid ros for høstutstillingene i oransje, sier Magdalena Chlosta.

EGGER OG SKAPER TRIVSEL

svært lite hærverk. Med begrensede budsjetter er vi blitt flinke til gjenbruk og å benytte elementer fra naturen. Vi kommer langt med kreativitet, og noen ganger sier jeg at dere ikke vet hvor lite enkelte dekorasjoner koster.

Kommentator Jon Jacobsen i Fredriksstad Blad beskrev sin begeistring slik for fem år siden: – Selv i en lavinntektskommune kan det skje små undre. Utstyrt med begrensede midler, men med masse smartness, sørger Magdalena for at byens torv og møteplasser pyntes på vakreste vis. Jeg kan ikke skjønne annet enn at kommunen her har noe av en nøkkelmedarbeider blant sine 6.000 ansatte, som resten av landet bare må misunne oss.

Den dårlige nyheten akkurat nå er at Magdalena slutter i jobben og har takket ja å bli parkforvalter i Drammen. Fra mars blir det pendling i ny retning.

Hun gleder seg til nye utfordringer i nye omgivelser. Samtidig understreker hun stor takknemlighet for årene her. – Det har vært fint, med mange spennende oppgaver, og jeg har fått samarbeide med utrolig dyktige og hyggelige folk. Jeg er virkelig blitt glad i Fredrikstad og håper det blir like bra i Drammen.

Til slutt låner jeg enda en setning fra Jon Jacobsen i FB: – Standarden på byrommet betyr så uendelig mye. Kanskje burde mer av det offentlige ordskiftet handle om nettopp det?

Grøntforvalter Magdalena: – Tenk at jeg får betalt for å gjøre noe så hyggelig!

HAN ER UTEN LEDERUTDANNING,

Tekst: Jan Henrik Ihlebæk

I fjor vår tok Ole-Henrik Holøs Pettersen (46) fatt som kirkeverge i Fredrikstad. Han har ingen formell lederutdanning. Likevel har han vært leder nær sagt hele sitt liv.

– **JEG TROR JEG** har evnen til å sette meg raskt inn i mange saksfelt. Som leder er det viktig å ha både innsikt og oversikt. Jeg tror og håper mange oppfatter meg som en transparent leder. Jeg er veldig opptatt av å forholde meg profesjonelt og ryddig til spillereglene i arbeidslivet.

KIRKEVERGE?

– For folk flest, også dem som har et aktivt forhold til kirken, er begrepet kirkeverge ganske diffust?

– Etter at jeg ble ansatt var det en bekjent som gratulerte meg med jobben som kirketjener. Det er også en viktig funksjon i kirken, men det illustrerer vel det noe fremmede med tittelen kirkeverge. Holøs Pettersen utdyper videre at begrepet kirkeverge ikke lenger benyttes i det kirkelige lovverket etter at den nye trossamfunnsloven og kirkeordningen trådte i kraft i 2021.

– Helt enkelt; jeg er daglig leder for kirkelig fellesråd i Fredrikstad, og har ansvaret for alle ansatte i kirkene og på gravplassene, unntatt prestene. Domprosten leder dem.

Men det er de folkevalgte i fellesrådet som er min arbeidsgiver, gir meg oppdrag, og er de som beslutter de store sakene, forklarer han.

TRYGG OPPVEKST I RAKKESTAD

Ole-Henrik Holøs Pettersen vokste opp i Rakkestad. Han hadde en trygg barndom.

– Jeg var aktiv og hadde mange venner. Musikk var viktig. Jeg spilte trompet i korps, var skappianist og ble tidlig med i et storband.

Misjonshusene i bygda var naturlige samlingspunkter. Der sang jeg i både barnekoret- og ungdomskoret, og gikk i fritidsklubb forteller han. Samtidig var han ivrig i fotball og friidrett. Ifølge kilder ble han nummer tre på 60-meter i et kretsmesterskap i Østfold.

Vi møter
kirkeverge
Holøs-
Pettersen

*Holøs Pettersen vokste opp i Rakkestad, med tilknytning til kirke og bedehus fra han var liten.
(Foto: Jan Henrik Ihlebæk)*

– Etter hvert deltok jeg også i konfirmantarbeidet og var leder på flere konfirmantleirer. Rakkestad var et bra sted å vokse opp, fastslår han.

Men som 16-åring var tiden i hjembygda over. Han begynte på musikklinja ved Greåker videregående skole.

– Det ble trøblete med buss fram og tilbake. Så jeg fikk meg en hybel på Haugetun folkehøyskole. Slik havnet jeg i Fredrikstad og fikk et nettverk her.

Holøs Pettersen er for øvrig barnebarn til Odd Holøs, som både var statssekretær og stortingspolitiker for Østfold gjennom flere perioder på Stortinget.

– Morfar hadde jeg et veldig nært forhold til – en mann jeg hadde stor respekt for og har lært mye av, sier Holøs Pettersen.

ALVORLIG ULYKKE

En dag i mars 1998 var Ole-Henrik Holøs Pettersen på vei i bil mellom Rakkestad og Fredrikstad. På Iseveien smalt det. 18-åringen, som ennå ikke var helt ferdig med videregående, ble alvorlig skadet. Han lå

MEN HAR LEDET HELE LIVET

lenge i koma og svedde mellom liv og død. I stedet for militærtjeneste i Hans Majestet Kongens Gardens musikkorps, ble det lang opptrening på Sunnaas sykehus før i det hele tatt å kunne gå igjen.

– Jeg vurderte jo å bli utøvende musiker. Ulykken endra livet mitt dramatisk, sier han.

Kroppen er full av skruer og plater. Han merker det daglig, men utenforstående kan ikke merke hva han har vært igjennom.

MASTER I KASTRATSANG

Livet måtte fortsette med et annet fokus enn det han hadde sett for seg. Det ble ett år på Bibelskolen i Stafeldtsgate i Oslo, nå høyskole, før han begynte med studier i musikkvitenskap ved Universitetet i Oslo.

- Jeg tok mastergraden i kastratsangtradisjonen. Det ble min lodd, ler han.

For de uinnvidde. Unge gutter ble kastret før puberteten og beholdt da barnestemmen inn i det voksne liv.

– Helt grusomt, selvfølgelig. Men kastratsang ble uhyre «populært» etter at den gjorde sitt inntog i den vestlige musikktradisjonen, først på slutten av 1500-tallet. Med sin «storhetstid» på første halvdel av 1700-tallet. Sangerne dominerte både kirke-musikken og operascenen, særlig i Italia, og var superstjerner.

Ole-Henrik Holøs Pettersen har i tillegg mellom-fag i kristendom fra Det teologiske menighetsfakultet, og cand. mag i historie og teatervitenskap fra Universitet i Oslo.

SAVNER NÆRHETEN TIL KUNSTEN

Men altså ingen formell lederutdannelse. Men lederstillinger i rad og rekke skulle følge.

Han blir drømmende i blikket når han forteller om sin første faste fulltidsstilling. Det var i Oslo Internasjonale kirkemusikkfestival, landets største klassiske musikkfestival, hvor han hentet inn berømte kor og orkestre fra den store verden.

Personlig vil jeg aldri glemme den fantastiske konserten med Windsbacher Knabenchor i 2009.

– Jeg kan savne nærheten til kunsten. Som lytter er jeg nok ganske «altetende», men det går mest i jazz, funk og klassisk musikk, og da særlig barokk, forteller han.

Etter årene i kirkemusikkfestivalen var han leder i Kulturretaten i Oslo kommune frem til 2011. Så bar det til Fredrikstad.

Han ble kultursjef og ansvarsområdet ble stadig utvidet. En kort periode var han også konstituert kommunedirektør, før han ble fast direktør for kommuneområdet Samfunn.

SATSING PÅ UNGE VOKSNE

– Jeg er glad i kirken og har tro på kirken. Det rører seg noe nå. Statistikkene er positive. Flere unge kommer til. Flere døver seg og flere vil la seg konfirmere. Og ja, vi har utfordringer med økonomien, men det arbeider vi hardt med og har god dialog med kommunen om realitetene, sier han.

Holøs Pettersen forteller mer om det på sidene 8 og 9 i Menighetsbladet.

– Det skal satses på unge voksne, sier vi. Og vi ønsker at flere skal oppleve å få ta del i de tilbudene vi har. Det er jo bra, men dette skjer ikke av seg selv. Skal kirke og fellesråd nå de målene man har satt seg, må man også rigge seg slik at man kan nå målene. Det betyr at vi må endre, noe jeg vil jeg stimulere til.

«Mot Tustna». Vi ser ut mot fjellene gjennom en åpen verandadør, som et blikk mot noe større enn rommet vi står i.
Foto: Ellen Bye

Lyset som skinner gjennom trærne. «Komorebi» er det japanske ordet som beskriver akkurat den unike følelsen i naturen. Foto: Kim Daniel Vedal

Rolig og klart. De blå tonene gir en kjølig, ren stemning, slik man kan oppleve på en stille vinterdag.
Foto: Katinka Grestad Jørgensen

«JEG ØNSKET Å ÅPNE KIRKEN TYDELIGERE SOM KUNSTROM»

Tekst: Erling Omvik

– **SOM FOTOGRAF** ER jeg opptatt av hvordan bilder kan uttrykke noe vi ikke alltid finner ord for. Arbeidet som kirketjener har gitt meg mange møter med mennesker i ulike livssituasjoner og erfaringer av Domkirken som et rom for stillhet, sorg, håp og nærvær.

Det sier Cecilie Riis Kjeldsen (38), som i høst inviterte til og gjennomførte fotoutstilling i Domkirkekjelleren. Temaet var «Lys i mørket». Responsen var overveldende. Publikum som kom på åpningen lørdag 29. november kunne studere nærmere 60 bilder.

Cecilie er frilansfotograf og kunstner. Hun er oppvokst på Kråkerøy og har bodd flere år i Trondheim og Oslo før hun flyttet tilbake til Fredrikstad under pandemien. I 2025 jobbet Cecilie mye som kirketjenervikar i Domkirken.

Hun sier dette om prosjektet: – Tanken var å skape et felles rom for refleksjon i en tid som for mange oppleves urolig. Jeg ønsket å åpne kirken tydeligere som kunstrom, og samtidig invitere flere inn i en felles kunstnerisk prosess. Det handlet ikke om å gi svar,

men om å skape et sted hvor ulike blikk og erfaringer kunne få plass side om side.

– *Hvorfor fotografi, og hvorfor en åpen utlysning til utstillingen?*

Fotografi er et uttrykk mange allerede bruker i hverdagen, men som sjelden får rom i kirken. Ved å velge en åpen utlysning ville vi senke terskelen for deltakelse og gjøre prosjektet tilgjengelig for flere. Det var viktig at både nye og erfarne fotografer kunne bidra.

Når over seksti profesjonelle og amatører deler sine fotografier, oppstår det et mangfold som viser hvor ulikt vi ser verden rundt oss, hva vi legger merke til, og hvilke øyeblikk som oppleves som betydningsfulle.

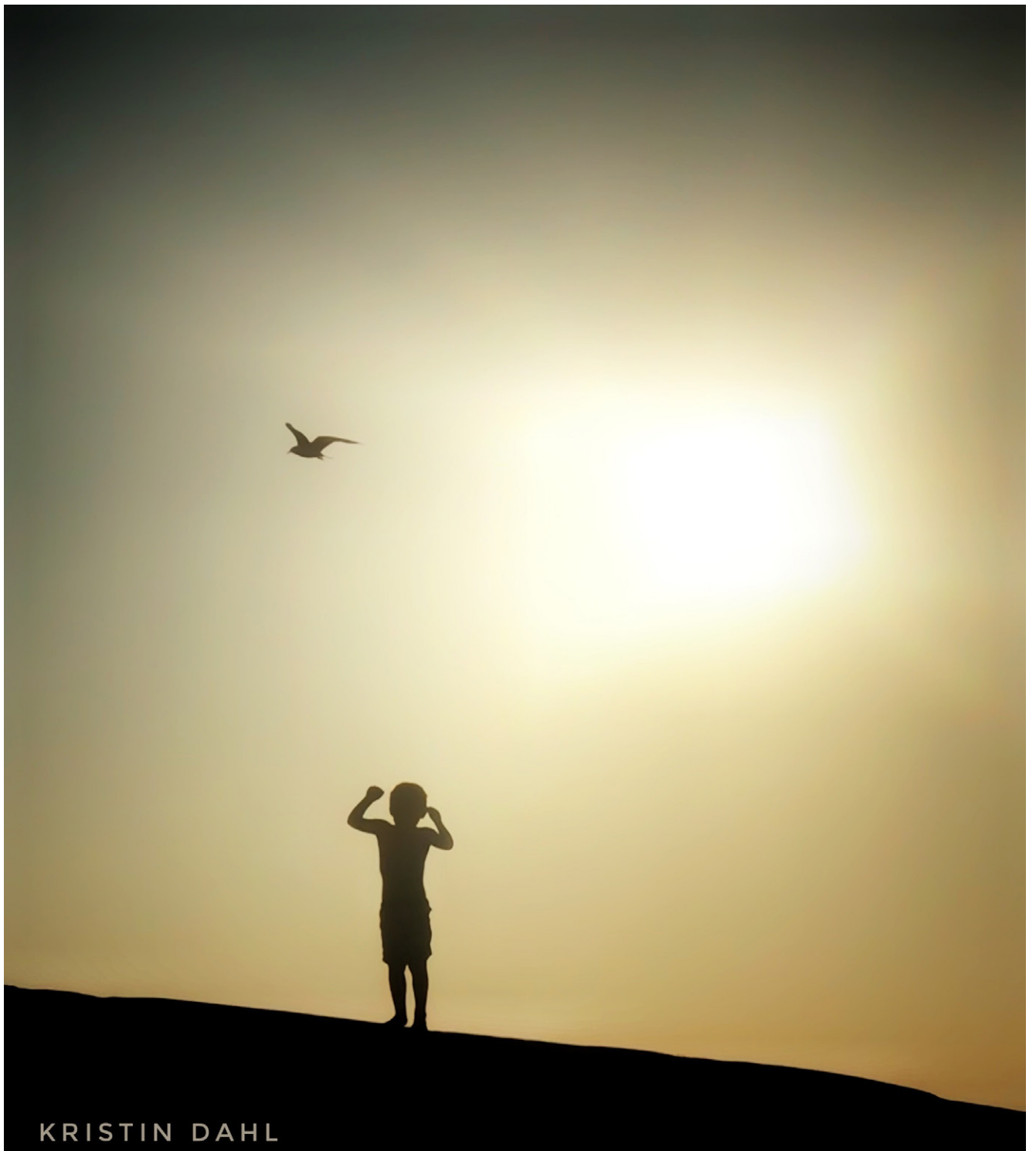
– *Hvordan har responsen vært?*

– Stor og veldig rørende. Jeg har møtt fotografer og besøkende som har delt sine tanker, tolkninger og personlige opplevelser knyttet til bildene. Det har vært fint å se hvordan bildene åpner for samtaler, både om håp og sårbarhet, men også om hva kunst kan være og bety. Flere har sagt at møtet mellom fotografiene og kirkerommet gir bildene en egen tyngde, og at opplevelsen blir sterkere nettopp fordi de vises i Domkirken, sier Cecilia.

Utstillingen ble avsluttet på nyåret, og inntektene av bildesalget, kroner 7000 går til «Åpen domkirke».

Cecilie Riis Kjeldsen:
– Vi ble veldig overrasket og rørt over responsen.

KRISTIN DAHL

Foto: Kristin Dahl

TANTEBARNET SOM FANGER SOLEN

«Mange av bildene bærer med seg sterke personlige historier. En som har gjort særlig inntrykk er Kristin Dahl, som fotograferte nevøen sin under pandemien. Han har en lunge- sykdom, og familien måtte derfor være ekstra forsiktige.

De dro ut til havet etter at alle andre hadde reist hjem for dagen. Der kunne han for en stund løpe fritt over svabergene. Måkene svevde over ham, og han strakte seg mot dem med solen som bakteppe. Hun ga bildet tittelen «Tantebarnet som fanger solen».

Da hun delte historien bak motivet, fikk bildet et ekstra lag – et stille og sterkt øyeblikk som rommer både sårbarhet, omsorg og håp. Slike møter viser hvordan fotografiet kan fange noe dypt menneskelig og gjøre det mulig å dele med andre.»

Cecilie Riis Kjeldsen

*Til venstre:
Biskop Kari besøkte elever
ved en av kirkens skoler i
Beit Sahour. Et møte som
virkelig satte mange følel-
ser og tanker i sving.*

*Til høyre:
Biskop Kari M. Alsvåg
sammen med den nye
biskopen, Imad Haddad, i
Den palestinsk lutherske
kirken i Det hellige Land.
Før jul var han i Norge, og
nå i januar hos den pales-
tinske presidenten Mah-
moud Abbas, som uttrykte
lovnader om støtte til
kirken med et uttalt ønske
om å bevare det kristne
nærværet i Palestina.*

BISKOPEN MØTTE EN PRESSET VENNSKAPSKIRKE I MIDT-ØSTEN

Tekst: Jon Albert Ihlebæk

Både Borg og Nidaros bispedømmer har kirkelige vennsksavtaler i Det hellige land.

DET ER EN kirke med palestinere, som er opptatt av sine lange historiske og autentiske røtter tilbake til den første kristne tid. Under Gaza-krigen og i en tid med betydelig uro på Vestbredden besøkte biskop Kari Mangrud Alsvåg kirken, som har menigheter i Øst-Jerusalem, i Beit Sahour, Ramallah, Betlehem og i Amman i Jordan.

– Da jeg kom ned i mai, var det så vondt å være nær Gaza og ikke kunne hjelpe; den maktesløse følelsen som mange kjenner på. Både matthet og samtidig sinne.

Besøket i Betlehem gjorde sterkt inntrykk, for der det vanligvis er mange mennesker, var det nå helt stille. Jeg var omtrent alene i Fødselskirken.

I flere møter med prester merket jeg at frykten lå over dem. De gikk ut og inn av møtene for å være underrettet på sine telefoner.

Så er det så rart å bli servert nydelig palestinsk mat, men samtidig, «borte i svingen» sulter søskenbarna deres i Gaza, sier Alsvåg.

I Jerusalem møtte jeg tidligere rabbiner i Oslo, Joav Melchior. Også han var preget av frykt. Han er

opptatt av jødernes lange lidelseshistorie, samtidig også opptatt av at begge sider i dette området må få fred og rettferdighet.

– Min oppgave, legger biskopen til, er bl. a å øve press på hjemlige politikere for å støtte dette arbeidet og fremtidshåpet. Jeg skjønner også godt jødernes behov for trygghet i denne situasjonen her hjemme nå, sier hun.

Hun forteller om besøk på en av kirkens skoler i Beit Sahour. Her går det også mange muslimer, for skole- og kirkeledelsen er opptatt av å lære opp fremtidens ledere til å danne et brobygggermiljø hvor alle skal ha samme rettigheter.

Her møtte jeg stor styrke og håp. De drømte om en rettferdig framtid. Elevene bruker kunst-, kultur- og sportsfag for å håndtere følelsene.

– Jeg møtte hele veien mennesker med en motstandsdyktig kristen tro. Så har jeg justert meg mye i tankegodset mitt i møtet med Midt-Østen, avslutter Borg-biskopen, som sier det er viktig å ha et mykt, varmt hjerte, store ører og en klar tanke i møtet med mennesker i konfliktområder.

BISPEVISITAS TIL DOMKIRKEN I APRIL

FRA 14.-19.APRIL KOMMER biskop Kari Alvsvåg til Domkirken på visitas. Det blir en innholdsrik uke!

Formålet med visitasen er å støtte, inspirere og veilede menighetsråd, frivillige og ansatte, og gjøre kirkens nærvær synlig i lokalsamfunnet.

Biskopen skal gjøre seg kjent med menighetsarbeidet i Domkirken, og hun skal også se til hvordan menneskene som bor og arbeider i sentrum har det.

Biskopen skal besøke Frederik II videregående skole avdeling Cicignon, Fredriksstad Blad, Høgskolen i Østfold og Fredrikstad Næringsforening. Temaet for visitasen er «Unge i utenforskap», og dette blir sentralt i et møte med kommunens ledelse. Biskopen skal også møte menighetsrådet og fellesrådet.

Det blir flere åpne arrangementer. Følg med på hjemmesidene eller Facebookprofilen til Domkirken for fullstendig program.

LÆR AV DE VISE MENN

— Tekst: Endre Fyllingsnes, sokneprest i Fredrikstad domkirke

NOEN AV JULENS mest kjente rollefigurer er de vise menn. I advent og juletiden glimrer de med sitt nærvær i julekrybber i tusenvis av norske hjem. De er så godt integrert i julefortellingen, at vi knapt tenker på at de egentlig er fremmede.

Vi vet ikke sikkert hvor vismennene var fra, bortsett fra at de kom fra øst. På den greske grunnteksten blir de kalt *magoi*, som betyr magikere. Forskere tror de kom fra dagens Iran, og at de tilhørte en religion som heter zoroastrisme. De tilbad solguden Mithra, og mente de kunne spå i stjernene for å forutse fremtiden. I dag ville vi kanskje kalt dem iranske spåmenn.

Fra et kristent ståsted er det noe vi normalt møter med stor skepsis. Men likevel så blander disse fremmede – med en annen religion, en ukjent kultur og en fremmed gud - naturlig inn i persongalleriet rundt Jesu fødsel.

Det er en sterk protest mot «vi-mot-dem»-tankegangen som i 2026 holder på å rive verden i filler. Når de fremmede står rundt krybben, skulder til skulder med Josef og Maria, er det en tydelig markering mot alle krefter som vil sette skille mellom mennesker. For i evangeliet er det ikke noe som heter «vi-mot-dem». Der hører også de fremmede naturlig med. Det er ingen grense for hvem som kan komme til Jesus. Alle hører til i fellesskapet rundt ham, også de vi ofte tenker ikke passer inn.

En annen ting som de vise menn kan lære oss, er å krysse grenser for å lete etter det som er godt og verdifullt i andre religioner og fremmede kulturer.

Den svenske biskopen Krister Stendahl (1921 – 2008), lanserte begrepet «helig avund» - «hellig misunnelse». For Guds storhet, sier Stendahl, må drive oss til å lete etter perlene i andre religioner, og gjøre oss åpne for skjønnheten i andres religiøse fortellinger.

For å møte «de fremmede» med en åpen holdning er ingen trussel, verken mot den kristne tro eller den kristne tradisjonen. Tvert imot: Det handler nettopp om troens tillit til at den treenige Gud både har åpenbart seg i Jesus Kristus, og samtidig alltid er mye større enn våre forestillinger.

Og i den troen så kan også vi være vise menn og kvinner i 2026. Mennesker som legger ut på ukjente stier – men samtidig er trygge på hvor vi hører hjemme. Kristne som bøyer våre knær for Jesus i tro og tilbedelse – og som samtidig løfter blikket og ser oss omkring med hellig misunnelse.

Hver gang vi ser de vise menn i julekrybba, så er det en påminnelse om nettopp det.

I 2026 er det en visdom som vi kan trenge mer enn noen gang.

Til
etter-
tanke

Kristin Fauske Wenstøb på plattformen «Ringhorne».

«Ringhorne» har en stab på 108 medarbeidere.

Godt forberedt med grundig sikkerhetskurs.

KRISTINS JULE-EVENTYR PÅ

Tekst: Jon Albert Ihlebæk

Bestillingen fra oljeplattformen til Sjømannskirken lyder slik: «Kom og vær sammen med oss, les juleevangeliet og gi oss en annerledes stund».

KRISTIN FAUSKE WENSTØB, medlem i Domkirkens menighetsråd og nestleder i Fellesrådet, tok utfordringen. Hun meldte seg som frivillig til å representere Sjømannskirken til en høyst spesiell oppgave i juledagene. Hun fikk oppgaven.

– Det var langt til havs, og virkelig et godt stykke utenfor min komfortsone, sier Kristin.

Norges oljeeventyr begynte på 1970-tallet. Siden 1978 har Sjømannskirken sendt medarbeidere ut til oljeplattformene. I høst forberedte Kristin seg sammen med 21 andre.

– *Hvordan kom du på tanken?*

– Jeg har vært i kontakt med Sjømannskirken tidligere og visste at de hadde praksis med å sende ut «juleprester». Denne jula skulle barna mine være sammen med faren sin, og jeg som har mistet både

far og mor i løpet av året trengte en annen form for julefeiring nå.

– *Måtte du utfordre deg selv på noe vis?*

– Ja, på flere måter. Ikke minst for meg med en viss høydeskrekk. Det var en krevende tanke å reise med helikopter og gå omkring på en oljeplattform, høyt over Nordsjøens bølger. Men tro meg, det gikk fint. Det skyldes ikke minst alle forberedelsene, sier Kristin og fortsetter:

– Legeattest for offshore måtte fremlegges, og jeg måtte gjennom sikkerhetskurs, i tre dager på Redningsselskapets senter for opplæring i Horten. Her var det ganske tøffe øvelser knyttet til risiko og evakuering. Vi lærte å slukke branner, ta oss fram i ganger hvor man ikke ser noe, førstehjelpskurs, bassengtrening hvor helikopter lander i vann, tipper rundt mens det er storm, lyn og torden, dra seg fram langs tau under vann - og bruk av overlevelsedsdrakt.

– *Hvordan ble du tatt imot?*

– Plattform-arbeiderne hadde ønske om besøk, så jeg ble godt tatt imot av alle. De er vant med

Kristin: – Godt utenfor min komfortsone.

Det bugnet av julegodterier.

«Jeg kan tenke meg å dra ut igjen»

PLATTFORM I NORDSJØEN

Sjømannskirkens folk. Det var i første rekke plattformsjefen som tok imot og viste meg rundt. Han tok meg med i ledelsens møter. De snakket mye teknisk, men det var fint å bli inkludert.

– *Hvor lenge varte oppholdet?*

– Jeg reiste ut lille julaften. Helikopteret tok av fra Sola, mellomlandet på et skip for å sette av folk og fløy så videre til «Ringhorne», en liten plattform med 108 arbeidere på Balder-feltet. Jeg fikk lugar sammen med en annen, som jeg aldri så. De går 12-timers vakter, og så det er to skift å forholde seg til. Julaften var det nesten havblikk, men mer vind ved hjemreise på juledagen. Jeg ble fortalt at det nesten var best å reise med helikopter i litt vind.

– *Hvilke oppgaver hadde du?*

– De som arbeider i Nordsjøen er innstilt på jobb og hviletid/søvn, men under arbeidsoppgavene har de også en del ventetid, og da kunne jeg prate med dem om det de var opptatt av. Lugaren min var jo stort sett opptatt av en som hadde sin hviletid, så da var jeg nødt til å være ute i oppholdsrommene.

– *Hvordan var julaften for deg?*

– Det var fint. De som arbeider i Nordsjøen på plattformer mangler i alle fall ikke mat. Det var festbord, i tillegg julegodterier som ville fått et barn til å være i «den syvende himmel». De hadde greid å hente ut et friskt grønt juletre, og julenissen besøkte også plattformen. Selv bidro jeg med en julehilsen, og vi sang «Deilig er jorden». Så lyste jeg velsignelsen, noe jeg også gjentok da nattskiftet skulle ha sin «julekveld». En av arbeiderne holdt selv en liten konsert med gitar og sang, - fint!

– *Kunne du tenke deg å dra ut igjen?*

Jeg ble hele tiden tiltalt som «presten», selv om jeg har annen utdannelse. Det var flere som inkluderte meg i et åpent miljø, og på kaffe-samlingene snakket jeg med mange. Jeg fikk blant annet god kontakt med en sykepleier. Det var naturlig å oppholde seg mye i fellesarealet - og det var veldig hyggelig. Jeg følte at jeg representerte kirken på en ny måte, og på plattform-arbeidernes arena. Underveis utfordret jeg meg selv, hele tiden. Jeg kunne godt tatt denne oppgaven igjen, avslutter Kristin.

SLEKTERS GANG

DØDE

13.08.2025 Olav Arnold Thorbjørnsen, f. 15.07.1942
07.09.2025 Kai Willy Larsen, f. 24.05.1937
15.09.2025 Lisbeth Larsen, 18.09.1937
16.09.2025 Elin Margareth Pettersen, f. 07.03.1942

25.09.2025 Tove Lisbeth Larsen, f. 10.04.1947

29.09.2025 Kjell Ragnar Olsen, f. 14.11.1941
06.10.2025 Tore Nilsen, f. 09.02.1946
06.10.2025 Marit Grøndahl, f. 17.05.1931
11.10.2025 Alfild Karin Skodje, f. 23.05.1934

15.10.2025 Per Erik Eriksen, f. 15.06.1940
22.10.2025 Pål Norlemann, f. 21.07.1953
01.11.2025 Terje Christensen, f. 15.10.1944
01.11.2025 Felix Bjørnholm, f. 01.11.2007
27.10.2025 Odd Erik Stubberud, f. 21.12.1945
22.11.2025 Svein Morten Hansen, f. 27.06.1959

24.11.2025 Kari Torine Gøtz, f. 19.05.1952
02.12.2025 Jan Erik Eriksen, f. 25.05.1943
29.11.2025 Einar Villy Johansen, f. 07.05.1954

13.12.2025 Knut Bjørge Johansen, f. 01.07.1940

17.12.2025 Jan Erik Fjeld, f. 07.04.1946
16.12.2025 Yuguo Chen, f. 23.11.1949
09.12.2025 Kari Lisbeth Tangen, f. 05.12.1944

21.12.2025 Dag Løvdal, f. 28.07.1943
11.01.2026 Liv Lønøy, f. 29.08.1950
14.01.2026 Wenche Margrethe Munch, f. 12.05.1945

For å være helt trygge på at hensynet til personvern er ivaretatt, vil menighetsbladet ikke lenger offentliggjøre lister med navn på døpte eller viede. Informasjon om hvem som har deltatt i en kirkelig handling vil si noe om personens religiøse tilhørighet. Dette er et personlig forhold og samtykke må innhentes før offentliggjøring.

Kirkens Bymisjon, kafé og møteplass

Et måltid er mye mer enn mat; det er fellesskap, tilhørighet og et sted å være

Du er velkommen til å ta del i felleskapet i kaféen:

Tirsdag - fredag: kl 09 - 15, gratis lunsj fra kl 11
Søndager (september - mai): kl 13 - 15, gratis søndagsmiddag fra kl 13

Møteplass for ungdom:
Torsdager kl 15 - 17.30

FØLG OPPDATERINGER OM DOMKIRKEN I SOSIALE MEDIER

Hjemmesider: kirken.no/fredrikstad-domkirke

Facebook-sider: fredrikstad domkirke

Aktivitetskalender: skjerikirken.no

Instagram: domkirkenfredrikstad

Ønsker du å gi en gave til Menighetsbladet? Domkirkens konto: 1503 73 90795

Telefonnummer og adresser til oss i Domkirken menighet

Kirketorget felles telefon nr. 69 95 98 00

Her kan du melde dåp, vigsel og begravelse.

Du får svar på henvendelser, uansett menighet, og settes videre.

Sentralbordet er betjent fra kl. 9 til 15.

Kirketorget er åpent mandag-fredag
fra kl. 10 til 14.

DOMKIRKENS MENIGHETSKONTOR

Besøksadresse: Kirkens hus,
Nygaardsgaten 28

Postadresse: Postboks 1405, 1602 Fredrikstad

E-post: domkirken.menighet.fredrikstad@kirken.no

VESTRE FREDRIKSTAD GRAVLUND:

41 55 76 21

REDAKSJONSKOMITEEN:

Erling Omvik (redaktør), Jon Albert Ihlebæk,
Jo Edvardsen og Jan H. Ihlebæk

Denne utgaven er laget i samarbeid med Glemmen,
Gamle Glemmen og Rolvsøy menigheter.

Daglig leder
Jo Edvardsen
930 87 017

Sokneprest
Endre Fyllingsnes
920 46 413

Sokneprest
Andreas Vassal
994 03 671

Kirketjener
Anja Ødegård
Bekkelund
978 87 587

Soknediakon
Ann Christin
Arneberg
Nicolaysen
414 76 823

Domprost
Hege Fagermoen
402 23 000

Domkantor
Dan René Dahl
996 92 800

Domkantor
Tore Erik Mohn
900 96 618

JØLSTAD
begravelsesbyrå
Fredrikstad og omegn

Benjamin Nordling

Birgit Groth

Hans Kristian
Helgesen

Thordis Snøland

Heidi Lokke
Sletner

Einar Nilsen

Farmanngate 10 // Tlf: **69 130 130** (24t)
Et lokaleid begravelsesbyrå // jolstad.no

Menighetsrådets leder
Line Henriette Holten
480 82 605
LH577@kirken.no

**Setter
du pris på
menighets-
bladet?**

VIPPS-NUMMER
317 86

FFK-gudstjenestene i Domkirken har alltid hatt god oppslutning, også den tredje i rekken 23. mars i fjor. (Foto: Erling Omvik)

GUDSTJENESTE-REKORD I DOMKIRKEN

2025 BLE ET rekordår for gudstjenestedeltakelse i Fredrikstad domkirke, med hele 10.625 gudstjenestedeltakere.

Det er rekordhøy oppslutning, og en økning på hele 38% fra 2024.

– Vi må mange år tilbake i tid for å finne så mange som har vært på gudstjeneste i domkirken, sier en glad sokneprest, Endre Fyllingsnes.

– Dette handler om målrettet gudstjenestearbeid. I menighetens strategi har vi som visjon å være en del av byens puls. Det åpner opp for mange nye muligheter når det gjelder samarbeid med andre om gudstjenestene våre, som f.eks. FFK, Fredrikstad mållag og Marialogen, legger soknepresten til.

På gudstjenesteprogrammene har folk de siste tre årene blitt oppfordret til å gi en enkel tilbakemelding på hvordan man opplever gudstjenestene. Til sammen har det kommet inn godt over 300 svar.

– Disse tilbakemeldingene har vært veldig nyttige, og gitt gode og kritiske innspill til hvordan vi kan gjøre gudstjenestene enda mer relevante, sier soknepresten.

I tilbakemeldingene er det særlig mange som sier de føler seg velkomne når de er i Domkirken, og det er mange som setter stor pris på sangen og musikken.

**INSTALLATØREN
GRUPPEN®**

www.installatoren.as - tlf. 4000 21 22

Gravstener

skulpturer og andre produkter i sten

Lokalprodusert, gjerne hugget etter deres ønske

Besøk vår innendørs utstilling eller ring oss, så sender vi katalog.

Hjemmeside: www.johansenmonument.no

JOHANSEN
MONUMENTHUGGERI AS

Skjeborgv. 206, 1743 Klavestadhaugen. Tlf. 69 16 36 33

DEN NORSKE KIRKE